ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 218
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 24-94 & 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ 1

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

28 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΜΑΡΤΙΟΥ 1958
ΠΕΡ. Β΄-ΕΤΟΣ ΙΓ΄-ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 3922

Η ΒΟΥΛΗ ΣΥΝΕΖΗΤΗΣΕ ΚΑΙ ΧΘΕΣ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

ΕΝΕΚΡΙΘΗ ΚΑΙ ΝΕΑ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

35 ο)ο ΤΟ ΠΟΣΟΣΤΟΝ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ ΔΥΟ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ Β! ΚΑΤΑΝΟΜΗΝ ΚΑΙ 40 ο)ο ΠΛΕΙΟΝΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΣΑΝ ΖΩΗΡΑΙ ΑΝΤΕΓΚΛΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΘΟΡΥΒΟΣ

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 27. Ἡ Βουλὴ σήμερον ἠσχολήθη καὶ πάλιν μὲ τὸ ἐκλογικὸν νομοσχέδιον καὶ συνεζήτησε τὸ ἄρθρον 5, τοῦ ὁποίου γίνονται δεκταὶ αἱ δύο πρῶται παράγραφοι ὡς ἔχουν.

Ἐπὶ τῆς παραγράφου 3 ὁ κ. Μπακόπουλος λέγει ὅτι ἔχει καταθέσει σχέδιον τροπολογίας, ἐχούσης οὕτω:

«Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 3, ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 5, διὰ τῆς ὁποίας καθορίζεται ὡς 35 ο)ο τὸ ποσοστὸν τῶν συνασπισμῶν κομμάτων διὰ τὴν β΄ κατανομήν, προστίθενται τὰ ἑξῆς:

»Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ συνασπισμοῦ δύο κομμάτων 35 ο)ο καὶ 40 ο)ο ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ συνασπισμοῦ πλειόνων τῶν δύο κομμάτων».

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δημιουργεῖται θόρυβος ἐκ τῆς ἀριστερᾶς. «Αἶσχος αἶσχος».

Πρόεδρος: Δὲν εἶναι τρόπος αὐτὸς νὰ ἐκδηλώνετε τὴν ἀντίθεσίν σας.

Πασαλίδης: Ἔχομεν δικαίωμα νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἀγανάκτησίν μας διὰ τὴν τροπολογίαν αὐτὴν τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

»Τὴν τροπολογίαν αὐτὴν τὴν εἰσήγαγε τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, διότι οὐδέποτε ἡ δεξιὰ θὰ ἔκαμνε αὐτό. Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων θέλει νὰ πνίξῃ τὰ μικρὰ κόμματα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἂν κάμετε, ἐμεῖς θὰ νικήσωμε. (χειροκροτήματα, φωναί, θόρυβος).

Πρόεδρος. Κύριε Πασαλίδη παραβιάζετε τὸν κανονισμόν, δὲν ἔχετε τὸν λόγον (νέος θόρυβος, νέαι κωδωνοκρουσίαι).

Ἀκολούθως δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν συναρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Κανελλόπουλον, ὁ ὁποῖος λέγει ὅτι εἰσερχόμεθα εἰς δρόμον ἐθνικῶς ὀλισθηρὸν (χειροκροτήματα).

«Γνωρίζετε ἤδη τὴν γνώμην μας ὡς πρὸς τὸ σχέδιον τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου. Εἴπομεν ὅτι τὸ ἐκλογικὸν αὐτὸ νομοσχέδιον, ἰδίως δὲ τὸ ἄρθρον 5, τὸ ὁποῖον θεσπίζει τὰ ποσοστά, σημαίνει τὴν θέσπισιν ὅρων ἐκλογικῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι δημοκρατικῶς ἄτοποι καὶ ἐθνικῶς ἐπικίνδυνοι. Καὶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔρχεσθε, ἀσφαλῶς κατόπιν συμφωνίας τῶν μεγάλων ἐν τῇ Βουλῇ κομμάτων.

Ἀλαμανῆς. Ἡ κυβέρνησις τί λέγει;

Κανελλόπουλος. Συνεχίζει καὶ λέγει: Ἡ ἔστω καὶ θεωρητικὴ ἀναγνώρισις τῆς δυνατότητος τῆς ὑπερβάσεως τοῦ 35 ο)ο ἐκ μέρους τῆς ΕΔΑ καὶ τῶν τριῶν μικρῶν κομμάτων, εἶνε διακήρυξις τὴν ὁποίαν δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ κάμωμεν ἐνώπιον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Εἷς βουλευτὴς τῆς ἀριστερᾶς. Φοβοῦνται.

Κανελλόπουλος. Ἐμφανίζεσθε ἐσεῖς, οἱ ἀπαρτίζοντες τὴν μεγίστην πλειοψηφίαν τῆς Βουλῆς, ὡς ἀναγνωρίζοντες ἔστω καὶ θεωρητικῶς τὴν δυνατότητα συγκεντρώσεως δυνάμεων λαϊκῶν, ὑπερβαινουσῶν τὰ 35 ο)ο, δυνάμεις αἱ ὁποῖαι δὲν ἀνήκουν οὔτε εἰς τὴν ΕΡΕ, οὔτε εἰς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, οὔτε εἰς τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀριστερὰν τὴν συνησπισμένην, τὴν ὁποίαν διὰ τοῦ νομοσχεδίου σας ἀναγκάσατε νὰ συνασπισθῇ. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς).

»Σεῖς οἱ φορεῖς τῶν ἐθνικῶν ἀποστολῶν εἶναι ἀντεθνικὸν νὰ προβαίνετε εἰς τοιούτου εἴδους συνεννοήσεις ἐξαγγελλομένας εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος πρόκειται νὰ ψηφίσῃ καὶ ὁ ὁποῖος θὰ ἀπαρτίσῃ ἀκριβῶς τὰ διάφορα ποσοστά, ἐξαγγέλλοντες εἰς αὐτὸν ὅτι ὁ συνασπισμὸς τῆς Ε.Δ.Α. εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπερβῇ τὰ 35 ο)ο.

Ο κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΝ ΣΦΑΛΜΑ ΑΠΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΠΟΨΕΩΣ

»Ἀναλογισθῆτε τὸ τεράστιον σφάλμα ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως, ἀναλογισθῆτε τὰς συνεπείας τοῦ σφάλματος αὐτοῦ, ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ ποὺ διαπράττετε. Αὐτὸ εἶναι ἡ κορωνὶς τῶν τραγικῶν σφαλμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα περιπίπτετε, περιελθόντες εἰς μίαν περίεργον ἀνησυχίαν, ἡ ὁποία δὲν ἔπρεπε κἂν νὰ σᾶς καταλάβῃ.

»Ἔπρεπε νὰ ἔχουν τὴν ἠρεμίαν οἱ ἡγέται τῶν ἐθνικῶν κομμάτων καὶ οἱ ὀπαδοὶ τῶν κομμάτων καὶ τὰ μέλη τῶν κομμάτων, τὰ ὁποῖα γνωρίζουν τί θέλουν καὶ δὲν γλυστροῦν εἰς τοιούτου εἴδους τροπολογίας καὶ εἰς τοιούτου εἴδους ἀνατροπὰς πάσης ἐννοίας ἐκλογικοῦ συστήματος.

»Ὅτι καὶ ἂν πράξω κ. συνάδελφοι προσωπικῶς, εἴτε ὡς ἄνθρωπος, εἴτε ἐξ ὀνόματος τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, εἶναι δύσκολον νὰ πείσω τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ὅτι ὁ φόβος, τὸν ὁποῖον ἐνσαρκώνει ἡ διατύπωσις αὕτη τῆς τροπολογίας, δὲν εἶναι πραγματική. Ἐγὼ πιστεύω ὅτι δὲν εἶναι πραγματική, ἀλλὰ ἐσεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀποτελεῖτε τοὺς φορεῖς τῆς μεγάλης πλειοψηφίας ἐν τῇ Βουλῇ, προβαίνετε εἰς τὴν διακήρυξιν αὐτήν, κατόπιν τόσων συσκέψεων, τόσων ἀναβολῶν συζητήσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἦσαν ἀναγκαῖαι.

»Αἱ ἀναποφασιστικότητες αὗται ἐκλόνισαν καὶ κλονίζουν τὸ κῦρος τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, τοῦ Κοινοβουλίου, τοῦ Ἔθνους. Μὲ αὐτὴν τὴν τακτικὴν εἶναι δύσκολον νὰ προχωρήσωμεν εἰς ὁμαλὴν πολιτικὴν καὶ ἐθνικὴν ἐξέλιξιν. Λυποῦμαι, διότι προβαίνω εἰς τὴν διατύπωσιν αὐτῶν τῶν φράσεων. Δὲν προβαίνω εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν φράσεων αὐτῶν, ὁρμώμενος ἀπὸ οἱοδήποτε συμφέρον τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, τὸ ὁποῖον, ἀνασυγκροτούμενον ἐν συνεργασίᾳ μὲ ὅλα τὰ λαϊκογενῆ στοιχεῖα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ

ΧΘΕΣ, ΚΑΤΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ ΠΡΟΚΡΙΤΩΝ ΕΙΣ ΠΑΦΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΕΝΙΑΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ ΔΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑΝ ΕΠΙΔΙΩΞΙΝ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΕΩΣ

Η Ε.Ο.Κ.Α. ΔΕΝ ΦΟΒΕΙΤΑΙ ΤΑΣ ΑΠΕΙΛΑΣ, ΤΟΝΙΖΕΙ Ο ΔΙΓΕΝΗΣ

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 27. Χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς μίαν ἐκκλησίαν τῆς Πάφου συνῆλθον 90 Ἕλληνες ἀντιπροσωπεύοντες διαφόρους ὀργανώσεις καὶ προέβησαν εἰς τὴν ἵδρυσιν Ἑνιαίου Ἐθνικοῦ Μετώπου διὰ νὰ συνεχίσουν καλύτερον τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς αὐτοδιαθέσεως.

Οἱ ἐν λόγῳ ἀντιπρόσωποι ἐξέφρασαν ὁμοφώνως τὴν γνώμην ὅτι ἡ μόνη λύσις διὰ τὸ πρόβλημα τῆς Κύπρου ἔγκειται εἰς τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ.

Ἐπεβεβαίωσαν ἐπίσης ἐκ νέου ὅτι ὁ μόνος ἐκπρόσωπος τοῦ λαοῦ τῆς νήσου, ἐντεταλμένος νὰ συζητήσῃ τὸ πολιτικὸν μέλλον τῆς νήσου, εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος.

Οἱ συνελθόντες ὑπέγραψαν δήλωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁρκίζονται ἐπὶ τῇ τιμῇ των νὰ μὴ παρεκκλίνουν τῆς καθορισθείσης ὑπὸ τῆς Ἐθναρχίας γραμμῆς καὶ ἐκήρυξαν προδότας τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐκείνους, ποὺ δὲν θὰ τὴν ἀκολουθήσουν.

Εἰς τὴν συγκέντρωσιν αὐτήν, καίτοι προσκληθέντες, δὲν προσῆλθον οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἀριστερᾶς.

Σήμερον ἀπηλευθερώθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν 5 Ἕλληνες Κύπριοι, οἵτινες εἶχον θεωρηθῆ ὕποπτοι τρομοκρατίας καὶ ἐκρατοῦντο ἄνευ δίκης.

Βάσει τοῦ περὶ ἐπειγούσης ἀνάγκης νόμου κρατοῦνται ἀκόμη εἰς τὰς φυλακὰς 603 Κύπριοι.

Εἰς τὸ χωρίον Πύργος τῆς δυτικῆς Κύπρου προσωπιδοφόροι συνέλαβον χθὲς τὸν φύλακα ἀποθήκης καὶ ἔθεσαν πῦρ εἰς γεωργικὸν ὑλικόν, ἀνῆκον εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 27. Ἀνεκοινώθη σήμερον ἐπισήμως ὅτι δύο πατριῶται ἐνέπεσαν χθὲς εἰς ἐνέδραν Ἄγγλων στρατιωτῶν εἰς τὴν ὀρεινὴν περιοχὴν νοτιοδυτικοῦ τμήματος τῆς νήσου καὶ ᾐχμαλωτίσθησαν ὑπ' αὐτῶν. Προστίθεται ὅτι τρίτος πατριώτης ἐπέτυχε νὰ διαφύγῃ κατόπιν ἀνταλλαγῆς μερικῶν πυροβολισμῶν. Οὐδεὶς ἐτραυματίσθη.

Τὰ ὀνόματα τῶν συλληφθέντων δὲν ἀπεκαλύφθησαν.

Εἰς χεῖρας τῶν Ἄγγλων στρατιωτῶν περιῆλθον ὅπλα καὶ πυρομαχικά.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 27. Οἱ ἄνδρες τῶν δυνάμεων Ἀσφαλείας ἐξακολουθοῦν νὰ διέπωνται ἀπὸ τὸ ἴδιον πνεῦμα αὐθαιρεσίας καὶ περιφρονήσεως ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου. Οὕτω, Βρεταννικὰ στρατεύματα ἐλιθοβόλησαν λεωφορεῖον πλῆρες ἐπιβατῶν καὶ ἔκρουσαν τοὺς κώδωνας τῶν ἐκκλησιῶν ἑνὸς χωρίου κατὰ τὰς μεσονυκτίους ὥρας.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ λαὸς τῆς νήσου ἐξακολουθεῖ νὰ ἀντιδρᾷ σθεναρῶς καὶ νὰ ἀποφεύγῃ οἱανδήποτε ἐπαφὴν μὲ τὰς Βρεταννικὰς ἀρχάς. Ὅταν αἱ ἀρχαὶ ζητοῦν νὰ πληροφορηθοῦν τὰ αἰτήματα τῶν κατοίκων τῆς ὑπαίθρου, ἀκούουν τὴν ἀπάντησιν: «Τὸ αἴτημα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ εἶναι ἡ αὐτοδιάθεσις. Δὲν θὰ συζητήσωμεν μαζύ σας πρὶν γίνῃ δεκτὸν τὸ βασικὸν αὐτό μας αἴτημα».

Χαρακτηριστικῶς ἀναφέρονται τὰ χωρία Ἀστρομερίτης, Ποταμίσης, Ἄσκας καὶ Κυπεροῦντας. Εἰς τὸ τελευταῖον μάλιστα, ἡ ἀπάντησις τῶν κατοίκων συνωδεύετο καὶ ὑπὸ ἀναρτήσεως τῆς ἑλληνικῆς σημαίας πλησίον τοῦ σημείου, ὅπου ἵστατο ὁ Βρεταννὸς διοικητὴς Τροόδου, ὅστις καὶ ἀπεδοκιμάσθη ὑφ' ὅλων τῶν παρευρισκομένων.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 27. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΟΚΑ Διγενὴς εἰς τελευταίως κυκλοφορήσασαν προκήρυξίν του, χαρακτηρίζει ὡς ἐκβιαστικὴν τὴν πρόσφατον δήλωσιν τοῦ κυβερνήτου Φούτ, εἰπόντος ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς ἀπολύσεως τῶν κρατουμένων πιθανὸν νὰ ἀνασταλῇ ἢ νὰ ἀκυρωθῇ, ἐὰν σημειωθοῦν περαιτέρω πράξεις βίας ἐκ μέρους τῆς ΕΟΚΑ.

«Τί εἶναι ἐκεῖνο, συνεχίζει ἡ προκήρυξις, τὸ ὁποῖον ἠνάγκασε τὸν Φοὺτ νὰ ἀλλάξῃ γνώμην μέσα εἰς ἕνα μῆνα; Βεβαίως δὲν θὰ θελήσῃ νὰ μᾶς τὸ πῇ. Ἐμεῖς ὅμως δικαιούμεθα νὰ σημειώσουμε τὸ ἀλλοπρόσαλλον τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸν ὑπ' αὐτοῦ ἐπιχειρηθέντα ἠθικὸν ἐκβιασμόν, διότι ὁ Φοὺτ ὁμιλεῖ καθαρὰ περὶ ὁμήρων. Ἀφίνομεν εἰς τὸν κα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΝΕΞΗΓΗΤΟΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ κ. ΙΩ. ΝΙΚΟΛΙΤΣΑ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΒΑΣΙΛ. ΑΝΑΣΤΑΣΑΤΟΥ

Ἐν σχέσει μὲ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Νικολίτσα ὅσον ἀφορᾷ τοὺς λόγους τῆς ἀποστασίας του ἐκ τῆς Ε.Ρ.Ε., ἐλάβομεν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν τοῦ βουλευτοῦ κ. Β. Ἀναστασάτου:

«Κύριε Διευθυντά,

»Εἰς ἀπάντησιν τῶν δημοσιευθεισῶν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Τὰ Νέα» τῆς 24—3—58 δηλώσεων, εἰς τὰς ὁποίας προέβη ὁ συνάδελφος κ. Ι. Νικολίτσας πρὸς τοὺς συμπολίτας του περὶ τῶν λόγων τῆς ἀποστασίας του ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Ριζοσπαστικὴν Ἕνωσιν, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς παρακαλέσω ὅπως δημοσιεύσητε τὰ ἀκόλουθα:

»Εἶναι εἰς ἐμὲ τελείως ἀνεξήγητοι αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος δηλώσεις τοῦ κ. Νικολίτσα, δεδομένου ὅτι ὁ ἴδιος, τὴν μεσημβρίαν τῆς ἰδίας ἡμέρας τῆς ἀποστασίας του, ὡμίλησεν εἰς τὴν σύσκεψιν τῶν βουλευτῶν τῆς Ε.Ρ.Ε. περὶ σχεδίων του διὰ νὰ ζήσῃ ἐπὶ ἑκατονταετίαν καὶ κυβερνήσῃ τὴν Ἑλλάδα τὸ ὑπὸ τὸν κ. Κ. Καραμανλῆν, Κόμμα.

»Ἐξ ἄλλου, εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω ὅτι οὗτος, τὴν ἑπομένην τῆς ἀποστασίας του, διεμήνυσε πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ε.Ρ.Ε. ὅτι ἐθλίβη βαθύτατα διὰ τὴν πρᾶξιν του, ὅτι παρεσύρθη εἰς αὐτὴν καὶ μετεμελήθη, καὶ ὅτι ἀκόμη θὰ ἐβοήθει τὴν Ε.Ρ.Ε., μὴ πολιτευόμενος κατὰ τὰς ἐπομένας ἐκλογάς.

»Τώρα, τί ἐμεσολάβησεν ὥστε νὰ μεταβάλῃ γνώμας ὁ κ. Νικολίτσας; Προφανῶς ἡ μεταστροφή του ὀφείλεται εἰς τὴν σύγχυσιν, ἡ ὁποία τὸν κατέχει διότι, διὰ τῆς ἐνεργείας του, ἔθεσεν ἑαυτὸν ἔξω τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς.

Μετὰ πάσης τιμῆς
Βασ. Ἀναστασάτος

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΤΙ ΘΥΜΗΘΗΚΑ

Ψάχνοντας σήμερα στὸ λεξικὸ νὰ βρῶ τὴν ὀρθογραφία μιᾶς γαλλικῆς λέξης, θυμήθηκα ἄξαφνα τὸ πρόσωπο τοῦ καθηγητοῦ, ποὺ μοῦ ἔκανε γαλλικά. Ποτὲ δὲν τὰ πῆγα καλὰ μαζύ του καὶ πάντα, στὸ μάθημά του, μὲ κατακεραύνωνε μὲ ἕνα σωρὸ κοσμητικὰ ἐπίθετα. Μοῦ φαινότανε πὼς τὰ γαλλικὰ ἦταν ἐφεύρεση καθαρὴ τοῦ σατανᾶ. Γιὰ φαντάσου νὰ γράφῃς μονσιεὺρ καὶ νὰ προφέρῃς μεσιέ.

Ὅλες μου ἡ ἀναμνήσεις ἐπὶ τῶν γαλλικῶν κρύβουν τὸ μαρτύριό τους. Καὶ ὅμως, ἔπρεπε νὰ μάθω γαλλικά, γιατὶ τὰ γεωγραφικὰ ἐγχειρίδια, ἔδειχναν τὸ πλάτος τῆς χώρας αὐτῆς τόσο μεγάλο, ποὺ κατ' ἀνάγκην ἐπεβάλλετο διεθνῶς καὶ ἡ γλῶσσα του. Καὶ ἡ πίκρες αὐτὲς μὲ ἀκολούθησαν πάντα σ' ὅλους τοὺς ἐφιάλτες μου. Σὰν μάθαινα τὴν ἱστορία τῆς Βαστίλλης καὶ τοῦ Κεραμεικοῦ, ἀνατρίχιαζα γιὰ τὰ ἔνστικτα τοῦ λαοῦ, ποὺ εἶχε τὴ δύναμη νὰ ἀποκεφαλίσῃ σὰν πρασόπουλα πρίγκιπες, πριγκίπισσες, κόμητες καὶ κόμησσες, μαρκησίους, αὐλάρχες, σταυλάρχες, ἀρχιτρίκλινους καὶ ὅλη τὴ διακεκριμένη ἐκείνη ἄκακη ἀριστοκρατία. Τὸ κόκκινο μὰρς τῆς γκιλλοτίνας, μοὔφερνε ὡς τὸ κόκκαλο ἀνατριχίλες καὶ δὲν βάσταγα τὴν αἰτία, ποὺ μ' ἔκανε νὰ μάθω τὴ γλῶσσα ἑνὸς ἀπάνθρωπου λαοῦ.

Ποιὸς θὰ μ' ἔσωνε ἀπὸ τὰ καταναγκαστικὰ αὐτὰ δεσμά; Σκεπτόμουν ὅτι: τὸν Παυσανία τὸν ἔσωσε ἀπὸ τὴ συνωμοσία ἕνας γαϊδαρος. Τὸν Καταλίνα τὸν ἐπροφύλαξε μιὰ φλύαρη ἑταίρα. Καὶ τὸ Καπιτώλιο τὸ προστάτεψαν ἀπὸ τὴ φωτειὰ ἡ χῆνες. Ἐμένα δὲ θὰ βρισκότανε ἀνθρώπινο χέρι νὰ μὲ σώσῃ ἀπὸ τὰ γαλλικά; Καὶ τώρα τὰ παιδιὰ βασανίζονται μὲ δαῦτα.

Ἀλλὰ τέλος πάντων, ὑπάρχει καὶ ἕνας συγκερασμὸς μὲ τὸν κινηματογράφο, μὲ τὸ χορό, μὲ τὰ ὡραῖα βιβλία καὶ μὲ τὴν ἐλευθερία τέλος πάντων, ποὺ εἶναι κι' αὐτὸ καλὸ ἄτιμητο. Ἐγώ, τότε, μὲ τὸ βιβλίο στὸ χέρι, μέσα σ' ἕνα δωμάτιο 4Χ4 ἢ τὸ καλοκαίρι στὴν αὐλὴ μὲ τὸ κεφάλι νυσταγμένο, ἔπρεπε νὰ μάθω τὴ μάχη τοῦ Ἀούστερλιτς καὶ νὰ φέρω κοντά μου μέσα στὸ κατακαλόκαιρο τῶν ἐξετάσεων, μιὰ παγωμένη πεδιάδα μὲ πτώματα. Ἔβλεπα μὲ τὴ φαντασία μου τὴ μάχη τῆς Ἰένας, τοῦ Ἐϋλώ, τοῦ Βαγκρὰμ καὶ τὸ γκρίζο μανδύα τοῦ Αὐτοκράτορα νὰ τρέχῃ ἀνάμεσα στοὺς καπνοὺς τῆς μάχης.

Τότε, ἡ καρδιά μου ἔκανε κι' αὐτή, μὲ τὴ σειρά της, ἔφοδο, ἐναντίον ὅλης τῆς Γαλλίας καὶ τῶν γαλλικῶν της. Τί θἄπρεπε νἄμουνα τὸ λιγότερο, σκεπτόμουνα, γιὰ νἄχω τὴ δύναμη νὰ καταργήσω τὴ φοβερὴ αὐτὴ γλῶσσα; Νἄμουνα ὁ Κόνπριντς, νἄμουνα ὁ δυνατὸς ἐκεῖνος αὐτοκράτορας τῆς Γαλλίας; Ἀλλά, ποὺ κι' αὐτὸς εἶναι κοιμισμένος κάτω ἀπὸ ὀλίγες κλέουσες στὸ ἔρημο νησὶ τῆς Ἁγίας Ἑλένης.

Ἔτσι χανόμουνα μέσα σ' αὐτοὺς τοὺς στοχασμοὺς καὶ δὲν τὰ ἔμαθα ποτέ, ὅπως ἔπρεπε, τὰ γαλλικά. Ἔμαθα ὅμως νὰ σέβωμαι τὴ μνήμη τοῦ κοσμικοῦ ἐκείνου σωτῆρα, ποὺ ἐμαρτύρησε ἐπὶ σὲρ Οὔδσον Λόουε!

ΕΥΑ

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΓΕΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤ

Ο ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ ΑΝΕΛΑΒΕ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΡΑΜΕΝΩΝ ΚΑΙ Α΄ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΟΥ Κ.Κ.Ρ.

Ο ΒΟΡΟΣΙΛΩΦ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΑΝΩΤ. ΣΟΒΙΕΤ

Η ΡΩΣΣΙΑ ΕΠΑΝΕΡΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ

ΑΠΕΜΑΚΡΥΝΘΗ Ο ΜΠΟΥΛΓΚΑΝΙΝ

ΜΟΣΧΑ, 27. Ὁ στρατάρχης Βοροσίλωφ ἐξελέγη καὶ πάλιν πρόεδρος τοῦ προεδρείου τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιέτ.

Τὰ Σοβιὲτ τῶν ἐθνικοτήτων ἐξέλεξαν ὡς προέδρους τῶν μονίμων ἐπιτροπῶν τὸν Μπουγκιντίνωφ διὰ τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις, τὸν Γιασνὼφ εἰς τὸν προϋπολογισμόν, τὴν Ὄλγαν Ἰβατσένκο εἰς τὰς οἰκονομικὰς ὑποθέσεις καὶ τὸν Ρασούλωφ εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐπιτροπήν.

Μόλις ἤρχισεν ἡ κοινὴ συνεδρίασις τῶν δύο Βουλῶν τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιὲτ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ Ἀρίστωφ, μέλος τοῦ προεδρείου τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ΚΚΡ καὶ ἐξ ὀνόματος τῆς ὁμάδος τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ἐπρότεινεν ὅπως ὁ στρατάρχης Βοροσίλωφ ἐκλεγῇ καὶ πάλιν πρόεδρος τοῦ προεδρείου τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιέτ, ἤτοι ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους.

Εὐθὺς κατόπιν καὶ πρὶν ἡ λάβῃ τὸν λόγον ὁ στρατάρχης Βοροσίλωφ, ὁ προεδρεύων τῆς συνεδριάσεως Λομπάνωφ ἀνέγνωσεν ἐπιστολὴν τοῦ στρατάρχου Μπουλγκάνιν, διὰ τῆς ὁποίας οὗτος ὑποβάλλει τὴν παραίτησίν του.

Ὁ πρόεδρος τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς περιοχῆς Μόσχας Καπιτόνωφ ἐπρότεινεν ἀκολούθως ὅπως τὸ Ἀνώτατον Σοβιὲτ ἀποδεχθῇ τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως Μπουλγκάνιν.

Εὐθὺς ἀμέσως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἐπανεκλεγεὶς πρόεδρος τοῦ προεδρείου στρατάρχης Βοροσίλωφ, ὅστις ἐπρότεινεν ἐξ ὀνόματος τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Κ.Ρ. ὅπως πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου διορισθῇ ὁ Νικήτα Κρούστσεφ. Ἡ πρότασις ἐνεκρίθη καὶ ὁ Κρούστσεφ διωρίσθη πρωθυπουργός, διατηρῶν ὅμως καὶ τὴν θέσιν τοῦ α΄ γραμματέως τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

Ὁ Κρούστσεφ ἀνέλαβε τὸν σχηματισμὸν τῆς νέας Κυβερνήσεως.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Βοροσίλωφ ἐπέκρινε τὴν ἀντικομματικὴν ὁμάδα καὶ ἐπέμεινεν ἐπὶ τῆς σημασίας τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε τὸ κόμμα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ὡς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς βιομηχανίας, τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ἀκαλλιεργήτων ἐκτάσεων καὶ τὴν ἀγροτικὴν μεταρρύθμισιν.

Ὁ στρατάρχης Βοροσίλωφ ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας ὅλων τῶν βουλευτῶν, ἐτόνισεν ὅτι «ὅλας αὐτὰς τὰς ἐπιτυχίας τὰς ὀφείλομεν εἰς τὸν Κρούστσεφ, εἰς τὰς ἱκανότητας καὶ τὴν ἀνεξάντλητον δραστηριότητά του».

Ἀκολούθως, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Σοβιετικοῦ Κράτους ὑπεγράμμισεν ὅτι ἡ Ρωσσία ἀγωνίζεται συνεχῶς ὑπὲρ τῆς διεθνοῦς ὑφέσεως καὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς πολιτικῆς τοῦ Λένιν περὶ εἰρηνικῆς συνυπάρξεως μεταξὺ ὅλων τῶν χωρῶν.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΕΙΣ ΡΩΣΣΙΑΝ

Ο ΝΙΚΗΤΑ ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ ΕΦΟΡΕΣΕ ΤΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ

Η ΑΠΗΧΗΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΥΣΙΝ

Χάρις εἰς τὸν Κρούστσεφ, εἶπε, τὸ κῦρος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ηὐξήθη ἀκόμη περισσότερον ἀνὰ τὸν κόσμον.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Κρούστσεφ εἶπε: «Δὲν πρόκειται νὰ φεισθῶ, τῶν δυνάμεών μου, τῆς ὑγείας μου καὶ τῆς ζωῆς μου διὰ νὰ σᾶς ὑπηρετήσω».

Πρῶτος συνεχάρη τὸν κ. Κρούστσεφ, ἀνταλλάξας ζωηρὰν χειρονομίαν μετ' αὐτοῦ, ὁ κ. Μικογιάν. Μόνον ὁ Μπουλγκάνιν, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ὄπισθεν τοῦ κ. Κρούστσεφ, δὲν τοῦ ἔσφιξε τὴν χεῖρα.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 27. Εἰς Παρισίους πιστεύεται ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ Κρούστσεφ ὡς πρωθυπουργοῦ, σημαίνει ὅτι πλησιάζει εἰς τὸ τέρμα της ἡ περίοδος τῆς συλλογικῆς ἡγεσίας, ἡ ὁποία ἤρχισε τὸ 1953 καὶ ἡ Σοβ. Ἕνωσις ἐπανέρχεται εἰς τὴν γνωστὴν μέθοδον τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἐξουσιῶν.

Ἐπίσης εἰς Λονδῖνον οἱ παρατηρηταὶ φρονοῦν ὅτι ὅπως καὶ ὁ Στάλιν διετήρησε τὴν θέσιν τοῦ α΄ γραμματέως τοῦ κόμματος, ἔτσι καὶ ὁ Κρούστσεφ καὶ τονίζουν ὅτι ἐπιτέλους ἐφόρεσεν ὁ Κρούστσεφ τὰ ὑποδήματα τοῦ Στάλιν.

Ἐκ Νέας Ὑόρκης μεταδίδεται ὅτι οἱ κύκλοι τοῦ ΟΗΕ πιστεύουν ὅτι τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Κρούστσεφ ἀνέλαβε τώρα τὸν πλήρη ἔλεγχον τοῦ κόμματος καὶ τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ ἀποτελεῖ ἁπλῶς τὴν ἐπισημοποίησιν μιᾶς καταστάσεως, ἡ ὁποία ὑφίστατο οὐσιαστικῶς ἀπό τινος χρόνου.

Οἱ κύκλοι τῆς Οὐάσιγκτων πιστεύουν ὅτι ἡ ἄνοδος τοῦ Κρούστσεφ εἰς τὸ πρωθυπουργικὸν ἀξίωμα εἶναι ἡ ἐπιθυμία του νὰ διαδραματίσῃ πρωτεύοντα ρόλον εἰς ἐνδεχομένην διάσκεψιν ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου, ἡ δὲ ἀπομάκρυνσις τοῦ Μπουλγκάνιν δὲν προεκάλεσε μεγάλην ἔκπληξιν καὶ θεωρεῖται ἡ ἐπελθοῦσα μεταβολὴ ὡς ἐπιστροφὴ εἰς τὸ σύστημα διακυβερνήσεως τοῦ Στάλιν.

Ο,ΤΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ

ΤΟΠΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΓΕΝΙΚΗ εἶναι ἡ ὁμολογία ὅτι μεταξὺ τῶν τμημάτων τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, τὰ ὁποῖα ἔλαβον μέρος εἰς τὴν παρέλασιν τῆς 25ης Μαρτίου, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἰδιαιτέρως ἐθαυμάσθησαν ἦσαν τὰ τμήματα τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ—εἰς τὰ ὁποῖα μετεῖχον καὶ ἀγήματα τῶν εἰς Πάτρας ἐλλιμενισμένων πολεμικῶν σκαφῶν—καὶ ἐκεῖνα τῆς δυνάμεως τῆς Ἀεροπορικῆς Βάσεως Ἀράξου. Καὶ δικαίως. Διότι ἐπρόκειτο περὶ μιᾶς θαυμασίας καθ' ὅλα ἐμφανίσεως εἰς σχηματισμούς, παράστημα κ.λ.π., ἡ ὁποία εἶχε τὴν μορφὴν ἀξιολόγου στρατιωτικῆς ἐπιδείξεως.

***

ΔΕΝ συνεπληρώθη ἴσως ἀκόμη ἕνα ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδηλώσεως μιᾶς ὡραίας πρωτοβουλίας εἰς τὴν πόλιν μας ἀπὸ μέρους τοῦ Συλλόγου «Κοινωνικὴ Ἀλληλεγγύη», καὶ ἡ πόλις ἐπροικίσθη μὲ ἕνα ἵδρυμα κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, ὅπως τὸ Ἄσυλον Ἀνιάτων, τὸ ὁποῖον μέσα εἰς τοὺς 2—3 μῆνας ποὺ λειτουργεῖ ἤδη, ἐπεβλήθη καὶ ἐκίνησε τὴν γενικὴν τῆς Πατραϊκῆς Κοινωνίας ἀναγνώρισιν καὶ ὡς σκοπὸς καὶ ὡς πρᾶξις. Τὸ πρᾶγμα ὅμως, ἂν δηλαδὴ ἡ ἀναγνώρισις αὐτὴ περιορισθῇ εἰς τὸ θεωρητικὸν μέρος, δὲν εἶναι ἀρκετόν. Πρέπει νὰ μεταβληθῇ καὶ εἰς πρᾶξιν. Καὶ διὰ τὸ τελευταῖον αὐτό, ἡ εὐκαιρία δίδεται εἰς τὴν Πατραϊκὴν Κοινωνίαν μὲ τὸν ἔρανον τῆς προσεχοῦς Τετάρτης, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὅλοι οἱ συμπολῖται θὰ ἐκπληρώσουν τὸ καθῆκον των μὲ μίαν ἔμπρακτον ἀναγνώρισιν τῶν σκοπῶν καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ἀσύλου, προσφέροντες προθύμως τὸν «ὀβολόν» των καὶ ἐκ τοῦ ὑστερήματος ἀκόμη.

***

ΠΑΡΑΛΛΗΛΩΣ μὲ τὸ ἐκδηλούμενον ἐνδιαφέρον τοῦ διὰ τὴν ἐπισκευὴν δευτερευούσης σημασίας Κοινοτικῶν ὁδῶν, τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας, δίκαιον εἶνε ὅπως ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως ἐνδιαφερθῇ καὶ διὰ τὴν ἐπισκευὴν ζωτικῶν ὁδικῶν ἀρτηριῶν, ὅπως εἶνε ἡ ὁδὸς Πατρῶν — Καλαβρύτων. Ἡ ἐπισκευὴ τῆς ὁδοῦ ταύτης ἤρχισε μὲν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἀλλ' εἶνε ἄγνωστον πότε θὰ τελειώσῃ, ἐφ' ὅσον αἱ σχετικαὶ ἐργασίαι προχωροῦν μὲ κλασσικὴν βραδύτητα. Θὰ προσφέρῃ πολύτιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα, τὰ Καλάβρυτα, ὁ κ. Γεωργακόπουλος, ἐὰν κατὰ τὸ ὀλιγοχρόνιον διάστημα τῆς πρωθυπουργίας του, δείξῃ προσωπικὸν ἐνδιαφέρον καὶ δώσῃ αὐστηρὰς διαταγὰς διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῶν ἀρξαμένων ἐργασιῶν.

***

Η ΔΙΕΞΑΧΘΕΙΣΑ τὴν ἑσπέραν προχθὲς ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Ἀρσακείου Πατρῶν ἑορτὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἐθνικῆς μας Ἀνεξαρτησίας, ὑπῆρξε λίαν ἐπιτυχὴς καὶ ἄψογος ἀπὸ ἀπόψεως ἐκτελέσεως. Ὅλα τὰ πατριωτικοῦ περιεχομένου σκέτς, αἱ ἀπαγγελίαι πατριωτικῶν ποιημάτων καὶ οἱ θαυμάσιοι ἑλληνικοὶ χοροί, ἐξετελέσθησαν μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν, δικαιολογοῦσαι διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν ὑπάρχουσαν παράδοσιν εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν τοῦτο ἵδρυμα. Ἀξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τοὺς συντελεστὰς τῆς ἐπιτυχίας, διεύθυνσιν καὶ διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Ἀρσακείου Πατρῶν.

Ἡ ἀπεργία τῶν ὑπαλλήλων ΟΤΕ

Μὲ καθολικὴν συμμετοχὴν συνεχίσθη καὶ χθὲς ἡ κηρυχθεῖσα 48ωρος ἀπεργία τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ΟΤΕ, ἡ ὁποία λήγει τὴν 6 π.μ. σήμερον.

Εἰς τὴν ἀπεργίαν μετέσχον χθὲς καὶ ὡρισμένα μικρὰ γραφεῖα τοῦ ΟΤΕ τῆς περιφερείας μας.

ΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 27. Ὅλαι αἱ ὀργανώσεις τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν, συνελθοῦσαι εἰς σύσκεψιν, ἀπέστειλαν πρὸς ὅλους τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων ὑπόμνημα διὰ τοῦ ὁποίου ζητοῦν ὅπως εἰς τοὺς συνδυασμοὺς συμπεριληφθοῦν ὡς ὑποψήφιαι καὶ Ἑλληνίδες.

Εἰς τὸ ὑπόμνημα τονίζεται ὅτι ἐκ τῆς μέχρι σήμερον χειραφετήσεως τῶν γυναικῶν, ἀπεδείχθη πλήρως ὅτι ἡ Ἑλληνὶς ἔφθασεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ συμμετέχῃ κατὰ μέγιστον ποσοστὸν εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΙΝ ΤΟΥ ΡΟΤΑΡΥ ΠΑΤΡΩΝ

Η ΙΔΕΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΤΟΥ 21

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΠΕΡΔΕΝΗ

Κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεστίασιν τοῦ «Ροταριανοῦ Ὁμίλου» Πατρῶν, ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ ἐπετείῳ τῆς 25ης Μαρτίου, ὁ κυρίως ὁμιλητὴς τῆς ἡμέρας συμπολίτης συμβολαιογράφος κ. Χρῆστος Μπερδένης, ἀναπτύσσων τὸ θέμα τῆς ἐλευθερίας ἐξεφώνησε ἀξιολογώτατον λόγον, ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἕκαστον ἔθνος, ἀνάμεσα εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη, ἔχει ἴδιον προορισμόν, ἔχει ταχθῇ νὰ ἐπιτελέσῃ ἴδιον ἔργον εἰς τὴν γενικὴν ἐξύψωσιν τῶν ἀνθρώπων. Ἐξελισσόμενον ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, ἀνάλογα μὲ τὰς ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς αὐτοῦ δυνάμεις καὶ ἰδιότητας, προσφέρει εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος τὴν εἰσφοράν του, διὰ νὰ διατηρηθῇ καὶ ἀναζωογονηθῇ τὸ θεῖον φῶς, τὸ ὁποῖον προσέφερεν ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ὁ Προμηθεύς. Οὐδὲν δὲ ἔθνος καὶ οὐδεὶς λαός, καθ' ὅλους τοὺς διαρρεύσαντας αἰῶνας, δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ψυχικὸν μεγαλεῖον, ἠθικὴν ἀνωτερότητα καὶ πνευματικὴν ἀνάτασιν καὶ ἰκμάδα, ὅπως τὸ ἔθνος τὸ Ἑλληνικόν. Καὶ πράγματι, τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐπέδειξε πνευματικὴν πρωτοπορείαν καὶ ὑπερέβαλε πάντα τὰ ἔθνη, διότι ὅ,τι πολύτιμον ἐνεφάνισεν ἡ ἀνθρωπότης μέχρι σήμερον, εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ὀφείλει, διότι ἐδῶ τὸ πρῶτον ἐβλάστησε, ἐδῶ εὑρῆκε τὸν κατάλληλον χῶρον, τὸ εὐμενὲς κλῖμα, ἵνα ἀναπτυχθῇ.

Ἀπ' ἐδῶ ἐξεπήγασεν ἡ ἀκτινοβολία τοῦ ἀληθινοῦ πολιτισμοῦ. Ἐδῶ, τὸ πρῶτον, ἡ ἐνστικτώδης ζωὴ ἀπέκτησε καὶ περιεχόμενον καὶ σκοπόν. Ἐδῶ τὸ χάος τῆς ἀγνωσίας διελύθη καὶ ἡ γνῶσις ἔλαβε μορφὴν καὶ ἡ μορφὴ αὐτὴ ἔφθασεν εἰς μίαν σύλληψιν ὑψηλήν, εἰς ἕνα μεγαλεῖον θαυμαστόν.

Ἐδῶ, τὸ πρῶτον, τὸ φῶς τὸ πνευματικὸν ἤστραψε καὶ διέλυσε τὸν ζόφον τῆς ἀμαθείας καὶ τὸ ἄτομον ἀπέκτησε συνείδησιν καὶ ἔπαυσε νὰ εἶναι φορεὺς μιᾶς ἐνστικτώδους ζωῆς. Ἐδῶ ἡ ὕλη ὑπεχώρησε καὶ τὸ πνεῦμα ἐκυριάρχησε καὶ ὡς κίνητρον ἐνεργείας οἱ Ἕλληνες δὲν εἶχον τὴν ἀπόκτησιν τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν μόνον, διότι διέγνωσαν, ὅτι ταῦτα, τότε μόνον ἔχουν ἀξίαν οὐσιαστικήν, ὅταν παράλληλα πρὸς αὐτά, καλλιεργοῦνται, βλαστάνουν καὶ ἀναπτύσσωνται καὶ τὰ ψυχικὰ ἢ πνευματικὰ τοιοῦτα· διότι ἐξ αὐτῶν, τῶν τελευταίων, θὰ προκύψῃ ἡ εὐημερία τοῦ ἀνθρώπου. Ναί, ἐδῶ, τὸ πρῶτον ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ ἀπέκτησε νόημα, τὸ «εὖ ζῆν» ὅπως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι. Καὶ τὸ «εὖ ζῆν» τὸ ἔζησαν ἐδῶ οἱ Ἕλληνες. Καὶ εἶναι τὸ «εὖ ζῆν», ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἡ θυσία τοῦ ἀτόμου διὰ κάποιον σκοπὸν πνευματικόν, εἶναι ἡ περιφρόνησις ἀκόμη καὶ πρὸς τὸ πολυτιμότερον ἀγαθόν, τὴν ζωήν, διὰ κάποιαν ἄλλην ἀξίαν, ποὺ ὅταν χάνεται, παύει ἡ ζωὴ νὰ ἔχῃ θέλγητρον. Εἶναι δὲ τοῦτο ἡ Ἐλευθερία, ἡ πηγὴ ἀπὸ τὴν ὁποίαν πηγάζουν ὅλαι αἱ ἔννοιαι, ποὺ ἀποτελοῦν τὸν προορισμὸν τῆς ζωῆς, ποὺ συνθέτουν τὴν εὐδαιμονίαν αὐτῆς. Εἶναι ὅμως συγχρόνως ἡ ἐλευ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 2αν σελ.